

ВІЙСЬКОВІЩА ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 коп.

Львів, 7. червня 1929.

Називши цілу нпаку єдицьких гріхів, „національний“ орган владаря добуває в свою учительську — енциклопедичну, переводити її в розряд проти-державних чинників:

„Глибоко помилувалися життям, коли думають, що львівські анастериє а вмірені проти них політичними кермантчами Обществу. Нічого політичного. Демократія (себто всеполюки! — Ред.) змагає тут до викликання неспокою в іршю. Приваляє шибви в життівських уставах андамо львівськїх організації, тому що Н. Д. вірить, що жидь дадуть співний розгосод тому героїнському акціонів, що бранить львівський шиб відібється сильної, що вибитом у Мадрид і Лондон, як у війнам витомоном у Мадрид і Варшаві. Бажаючи викликати довкола Львову і Варшаву. Бажаючи викликати довкола Польщі атмосферу неспокою а усіма його наслідками, а ділянки політики і фінансів — ось джерелами, а ділянки політики і фінансів — ось джерелами львівських полій. Віджила стара, кльвінарсько нарпротім 1918—1923 пробоваха метоза жітно нарпротім 1918—1923 пробоваха метоза жітлина повзішим робом творити Польщі грузноші і мобілізувати проти неї мільйонами чинниками і

руках. Треба рішуче ствердити, що акцією того роду, як остання львівська, народова демократія, свідомо вибираючи момент, діє проти інтересів держави, достарчаючи воду на млин саме тих жидівсько-міжнародних елементів, що працюють на шкоду Польщі".

На ту саму ноту вдаряє „полковницька“ філія у Львові — „Дзвіник Львівський“, повторюючи і замахуючися ослабити відоміи понеділкових подій:

Не маємо найменшого сумніву, що в хвили, коли пишемо ті слова, вся ворожа Польщі закордонна пропаганда тенденційно бо на тривогу і кує зброю проти річинопольської Гомонії про львівські події в Берліні, Лондоні і Парижі, головню в Мадриді, де відбувається сесія Ради Ліги Націй, якою одною з головних точок наряд в справу національних меншостей, а серед них жалоба опольських поляків на дошкульності Штальгельму. Менери Обоволою загалом добре орієнтуються в арканах міжнародної політики, щоб не алавали собі справи, які конвенції для Польщі можуть потягнути за собою львівські події".

Спради неприємно мати таку справу на карку підчас маринської сесії і разом з поліями на німецькому Шлеску.

Ромунія і справа національних меншостей.

Ромунський міністр закордонних справ Міронеску зробив представникам преси сенсаційну з огляду на свою ширість заяву про те, як ставляться мала антанта до справовання комітету трьох для справ національних меншостей. Він сказав, що мала антанта разом з Польщею та Грецією буде проти поширення комітету до п'ятих членів, а далі проти того, щоб національні меншости могли мати безпосередні зв'язки з Лігою Націй, бо це порушує державний суверенітет і виворює державу в державі. Мала антанта є також проти публікування заявлень національних меншостей і допускає лише публікацію числа заявлень. Нарешті мала антанта буде старатись взагалі не допустити до принципіальної дебати на Лізі Націй над проблемою національних меншостей.

Активність „руських“.

Сила безсилля. — Джерела активності. — Інструктори-організатори і розкладовий розгін.

Як уже вказувалося на сторінках нашого органу, наші „руські“ від якогось часу починають проявляти помітну активність. Вже вказували ми на товчки і джерела тієї активності, слабо підкреслюючи один момент: домогую чужих сил. Як доказує минувшина, наші „руські“ ніколи не трималися своїми власними силами; вони не виростали з народної маси, не спиралися на неї, тільки частинно, відокремлено з'являлись в обсяг своїх обманих ідей, користуючись незначальною розвиненою демагогією. Відповідно до хвилі вони були реакціонерами й консерватистами, що зберігали відсталі залишки маси, але вони могли бути одночасно й „прогресистами“, радикалами, навіть „революціонерами“.

Наші „руські“ спиралися все на чужий допоміг; то російський (перед війною група Дудякевича—Маркова), то російський і польський (група Глібовицького—Давидяка). В хвилі, коли валилася царська Росія, а польський чинники були заляпані своїми внутрішніми справами і не могли прияти уваги цієї невеличкій групі, „общеросійсь“, наші „руські“ просто перестали бути існуючими. На галицькому ґрунті почали їх відроджувати їх старі приятелі — всеполяки, звертаючи їх фронтом проти українців, себто доручуючи їм традиційну функцію. Деякий час „руські“ вагалися, не знаючи, на котру ногу ступити. З хвилею заломання українських аматань, „руські“ піддалися під протекторат всеполяків і вернули на старі позиції поборювання українства. Та від мас трималися московфільські атажки якийсь час осторонь, в тісному кружі заслужуючи ласку у державних владі. За вірну службу віддано їм в неподільне посідання Старишинію, наказуючи далі заслужувати „Нар. Дім“, відданий їм поки-що тільки в мандатарній формі правительственного комісаріату.

І вони вже від кількох літ заслужують, ширі і з усією відданістю баламутити в деяких околицях народ своєю „руськістю“, православ'ям і взагалі розбиванням народних сил. Спершу тільки невеличкий комісарський гурток вірно виповнював доручену йому службу, а решта „руських“ усе ще не могла являти і слави, з розвиненими прапорами перейти в протекторський табір. Однак те, що не поведлося всеполякам, всеціло досягнула санація. Сьогодні вже весь московфільський табір вайшовся по той бік добра і зла, як свідчать численні виступи наших „руських“, що не рідко переходять у провокацію.

Незвичайно впадає в очі, що під теперішню нору найбільшої активності на нашому терені проявляють себе і „руські“. Діяльність їх все більше переплітається, зливаючись в одно ціле. Доказом цього приналежність львівських „староруських“ іменуваних до безбистинного клубу в прибітній раді, приналежність визначних московфільців на провінції до повітових управ Безп. Батько-то-що. Тим і пояснюється активність „руських“, їх організаційний розгін. Стара звичка все мати певний протекторат, завела наших „руських“ в обійми і на беззастережну службу безбистів. „Дейний“ цемент, що з'єднав оба табори в одну ціліну, це боротьба зі „сепаратизмом“. Ту боротьбу проводять наші „руські“ в рядах, при співдільстві або під наказами безбистів з метою ослабити відпорні сили нашого народу.

З останніх виявів активності наших „руських“ годиться занотувати встановлення регіональних інструкторів-організаторів, а саме: Якова Мицика на повіті: Ліско, Санік і Коросно: Андрія Батенчука на повіті: Горлиць, Грибів, Ясло і Новий Санч; Юрія Пасикувича на повіті: Бродів і Радеків; Митрона Труша на повіті: Золочів і Зборів і Корніла Гавришкова на Кам'янку Струмидову і сумежні повіті. На інші повіті інструктори-організатори будуть призначені наприкінці червня. Завданням цих „громадських промисловців“ є підсилення і поглиблення громадсько-організаційної роботи в краю характеру політичного, освітнього й економічного.

З інших проявів московфільської активності

в останньому часі треба агадати: заснування місцевої організації РСО в Стріліських Старих (бобровського повіту) та відкриття читальні Катковського в Лужку Долінім (дрогобицького повіту) і в Вілому Ліці (жовківського повіту).

На це збільшення активності „руських“, зв'язаних підданним нузом і безбистами, на ширений ними розклад і баламутню серед частини нашої маси знерпаємо увагу нашого громадянства та відповідних політичних, освітньо-культурних й економічних організацій.

Франківська Академія в Берліні.

(Допис з Берліна.)

Українське Академічне Товариство при Українському Науковому Інституті в Берліні влаштувало дня 25. травня в год. 20. в салі Інституту Академію з нагоди роковин смерті Івана Франка. Впорядники і цим разом як при обходженні Шевченкових Роковин залишилися вірні принципам святкування пам'яті великих людей у формі чисто річевих академій без всяких патетичних фраз.

Директор Українського Наукового Інституту в Берліні проф. Д. Дорошенко виголосив вступне слово на Академії, підкресливши в ньому велике загально українське значіння Івана Франка, як поета і як ученого. Далі слідкував виклад д-ра Д. Оляничина про Івана Франка як історика, в якому прелюгент, перелічивши його наукові праці з обсягу історії літератури, культурної і політико-соціальної, характеризував їх автора як ученого, що полишив великий слід в українській історіографії та традиціоналістичі.

Д-р М. Гнатюк виступив із коротким рефератом про любовну лірику Франка. У формі літературного есею подав прелюгент на підставі найновіших наукових дослідів спробу внаслідок генези та літературно-історичну інтерпретацію „Зіваляго Лістия“, з'ясувавши на актуальне значіння цієї збірки зі становища сьогоднішніх наймодерніших проблем мистецького оформлення.

В другу частину програми увійшов дуже вартісний виклад шановного гостя, члена Всеукраїнської Академії Наук і професора Українського Університету в Празі д-ра С. Смоль-Стоцького. Прелюгент говорив про Франка як „поета боротьби і фанатика моралі“. Виділюючи загальні риси Франкової поетичної творчості як першого в українській літературі могутнього вияву поезії для інтелігенції, поезії творені гетієм, який був першим українським поетом-професіоналом, акад. Смоль-Стоцький подав глибоку інтерпретацію великого циклу Франкових поем, у яких знайшли свій вияв поетові принципи боротьби за волю і моральну обінову українського народу („Іван Вишеньський“, „Смерть Каїна“, „Похорон“, „Мойсея“). Мистецьким закінченням Академії була глибоко відчута та з незначним умінням передана декламація Вп. Пані Н. М. Дорошенкової, якою вона вичарувала у душах численної публіки могутні Франкові рефлексії Прольогу до „Мойсея“ та поетичну візію „Камеярів“.

М. Антонович.

ПОС. ВОЛОДИМИР ЦЕЛЕВИЧ.

Самоврядвання.

Самоврядні (комунальні) каси.

(Послідовно.)

У всіх комунальних касах ощадності винесли ощадності при кінці 1926 р. 75.693.691 зол., при кінці 1927 р. 153.679.462 зол., а за три квартали 1928 р. понад 200 мільонів зол. Висота уділених позичок винесла при кінці 1926 р. 99 мільонів зол., при кінці 1927 р. 211 мільонів зол. Зі сказаного бачимо, що комунальні каси ощадності розвиваються дуже скоро.

Через каси ощадності уділює Банк Краєвого Господарства кредити для ремесла і дрібного промислу. Висота уділених таким шляхом кредитів для ремесла винесла в 1928 р. 13.651.000 зол. Є це готівковий кредит на протяз десяти кварталів за сплатою одної десятої частини кредиту що кварталу. Крім цього уділює Банк Господарства Краєвого тим касам, що в інших кредитах, а саме 14.645.000 зол. У формі дисконтного кредиту і 1.385.000 зол. новою основою касам ощадності є готівка на книжочку для збільшення оборотного капіталу.

Побіч цього Державний Рішничий Банк уділює через повітові каси ощадності кредити для дрібного рішничества на закуп шугиних погноїв, насіння і овжа на засів. Це буває у загальніших рисах діяльність самоврядних кас ощадностей. На наших землях під Польщею є одна каса ощадності на північно-західних українських землях, а саме у Східній Галичині у всіх повітах заложено

такі комунальні каси. Деякі з них досить гарно розвиваються. Наприклад оборот повітової каси ощадності в Стрию виносив 3 мільони зол. в 1928 р., а владки ощадності понад 160 тисяч.

На вступі і зазначив, що комунальні каси побіч господарських мають і політичні цілі. Це відноситься в першу чергу до українських земель. Хоч повітові каси ощадності засновані засобами повіту, себто у Східній Галичині в першу чергу засобами українського населення, то воно не має ніякого впливу ані на склад дирекції і надзирних рад тих кас, ані на фінансову їх політику. Повітові каси ощадності уділюють кредитів лише тим громадянам, які є в списках у повітової влади. Знаю випадки, що від старачихся за кредити вимагається переходу на латинський обряд. Самоврядні каси ощадності становлять тільки одно зноє в ланцюгу регіональної політики. Їх найдалша мета — виглядами господарських користей зеднати українське населення для так званої санації. Вони розвиваються лише завдяки фінансовій допомозі державних фінансових інституцій і при видатній співпраці політичної адміністрації. Вони не в силі поширити ідеї ощадності серед українських народних мас, і не в силі досягнути намічених політичних цілей, а можуть понадобитись в деякій мірі припинити розвій української кредитової кооперації.

Таким чином обговорив я найважливіші діяльні діяльності повітової самоуправи, з діяльністю повітових самоврядних кас ощадності включно. В моїх выводах опирався я головню на офіційних джерелах. Нема найменшого сумніву, що діяльність повітової самоуправи є ще більше некорисною для українського населення, як це я пред-

ставив, тому, що в своїх офіційних звідомлях не старяться повітова самоуправа багатьох справ поминути мовчанкою. Наше громадянство повинне в національному інтересі заінтересуватись ближче діяльністю повітової самоуправи, збирати фактичний матеріал, що відноситься до цієї справи і подавати його до вжитку преси і посіда. Я свідомо поминаю одну важку діяльність діяльності повітової самоуправи. Повітові старости як керівники повітової самоуправи в заступстві повітової ради і виділу виконують ще нагляд над господарською діяльністю громадської самоуправи. В тому характері вони не дозволяють вставляти в громадські бюджети жертв на українські просвітні чи гуманітарні цілі, а зате доручають громадам ухвалювати видатки на різні польські цілі. Ту діяльність старостів обговорю окремо тоді, коли буду представляти діяльність громадської самоуправи.

З теперішнього стану повітової самоуправи український нарід мусить зробити слідуючі висновки:

Слід негайно на всяких політичних вічах та довірчих нарадах домагагтись скасування комісарщини у повітовій самоуправі та домагагтись переведення виборів до повітової самоуправи на основі загального, рівного, безпосереднього, прямого та пропорціонального права голосування. Так, як могутня воля широких мас населення між іншим заставляла уряд скасувати наказання громадських комісарів і перевести вибори до громадських рад, так слід зорганізувати могутній вияв волі українського народу в справі повітової самоуправи.

тіню можна купити собі спокій і в деякій мірі інакшину безжурність. Домашня уладження нашої інтелігентської сім'ї у Львові й на провінції пересічно обертається коло вартості 5.000 зол., від чого при обмеженні платиться річну премію 20 зол. Забезпечитися ціною 20 зол. і на випадок нещастя могли вернути собі рівновартість втраченого — ось що повинні ми тепер мати на увазі. Тому варто побороти звичку нас інертність, варто забезпечитися від влому і крадіжки, варто про це не забути.

Англійська партія праці й справа національних меншостей.

З огляду на те, що дотеперішній прем'єр Болдуін подався до відмісії, також дотеперішній представник Англії в Лізі Націй, сер Чемберлен не поїде на сесію Ради до Мадриду. Англію буде аступати як на сесії Ліги Націй, так і в комітеті для національних меншостей сер Джордж Греєм, англійський посол у Мадриді.

Шкаво, чи Мекдональд буде уважати за обов'язок для нового кабінету ті дуже некорисні для національних меншостей постанови комітету трьох, на чолі якого стояв власне Чемберлен. З приводу цієї справи близький до партії праці орґан „Манчестер Гвардіан" пише: „30 мільйонів меншостей мають добру підставу тішитися з приволом перемоги британської робітничкої партії, бо ця перемога правдоподібно визволить їх від дальших несправедливостей та образ, які вони досі терпіли. Справознавцям, яке виготовляв Чемберлен та два його колеги майже нічого не варті; якби його прийнято, меншости не мали би сліду тієї охорони, яку їм обіцяно в мирових договорах. Нова британська улада не може мати нічого спільного з таким справознавцем. Одним з його перших зовнішньо-політичних завдань буде стримати спільну офензиву малої антанті та Греції проти прав національних меншостей, бо тут розходиться про офензиву, яка в головних своїх підставах спрямована проти Ліги Націй“.

Дивогляди.

Подружжя і школа.

Шкільний інспектор у Шікаго видав такий розпорядок:

„Доручаю всім мужам, в яких хаті є жінки, що не скінчили 16 літ, щоби посилали їх до школи. Коли цього не зроблять, то за цей проступок будуть приневолені заплатити високу грошову кару. Смиг, шкільний інспектор“.

Цей інспектор не був пияний, а виконує точню істину закону. Американський закон таке, що примусова шкільна наука тягнеться до 16 року життя. Факт подружжя не змінює тут нічого. Коли 15-літня Кларя Гартлей виїхала віддана місяців тому за купця Джона Мек Крорна, а виїхала на 10 днів у пошкобону подором, вернувшись до хати, найшла візвання, щоби ставитись в уряді для малолітніх. Там як панна Гартлей (те, що вона стала панєю Крорн це її приватна справа) почувла, що за анекстування обов'язку шкільної науки піде на 10 днів до виховної школи. Звіти випустили її аж після заван мужа, що вона буде надалі точно ходити до школи. Слід додати, що в Америці з тисячі подружжінок, що не скінчили 16 літ. А в Відні була недавно авантюра в пресі і в міністерстві освіти, що зробити з ученицею 8-ої класи, яка виїхала замуж і хотіла надалі ходити до школи! Де панув більший педагогічний дивогляд — в Америці чи в нас? це полишаємо до вирішення кожному читачеві з'окрема.

Після протижидівських демонстрацій.

Уряд гарантує спокій.

Пос. д-р Розмарін заснував телефонічно мін. справ Складковському положення у Львові. Після довгої телеф. конференції міністр зацвинив пос. д-ра Розмаріна, що видає всякі зарядження, які гарантують спокій та безпеку у місті.

Заява воев. Голуховського.

Після появи падав. видання „Льв. Курера Пор.“ (спонсифікованого) а редакційними угавами в авіації а заявою архієп. Теодоровича, Твардовського та Леоновського до повводи Голуховського — інтерв'ював пос. Розмарін у повводи та звернув увагу на конвенції, які можуть повстати а агітації, яку ведуть на основі того листа проти жидів. Пос. Р. звернув увагу, що під впливом того листа можуть наступити експеси в жид. діляниці. Воєвода відповів, що дає повну гарантію спокую в місті, що приготував на все та відіпре силою явнєбудь наміри наругнення спокую і порядку. Воєвода сказав, що має позитивну відомість, що єпископи прийняли депутацію польської

молоді, від якої зажадали спокую і дістали щодо цього задоволення.

Ректори до молоді.

Ректорати і сенати університету, політехніки й акад. пєтер. медицини видали відозву, в якій закликають молоді негайно вернути до правильної праці, перерваної жаглогдними заворушеннями. Сенати осуджують нелегальний страйк і збори а університеті проти заборони унів. влади. Добро молоді вимагає негайного успокоєння, бо лише тоді акад. влада може інтервеніювати у вищій владі в справі молоді. Ректорати за всяку ціну бажать оминути оковечности, себто зачинення акад. шкіл.

Делегат мін-ства внутр. справ.

Аг. Вєх. довідуються, що в авіації а протижидівськими експесами віддегували спец. одного з вищих урядовців мін-ства внутр. справ, який має розслідити події й обставини, що їм товаришили.

У вищих школах.

У вищих школах учора страйк тривав далі. Входи до всіх вис. шкіл обсадили члени страйк. комітету, які не випускали демократичних польських студентів, жидів і українців. На цьому тлі приходило до перепалок. Корпоранти накидалися навіть на професорів і асистентів, яких також не хотіли випустити. Цілий день біля вищих шкіл джигрували відділи жидів і пішої поліції, що не дозволяли збиратися більшим гуртам.

Ревізія в „Льв. Курері Пор.“.

В четвер веч. поліція перевела ревізію в редакції „Львовск-ого Кур. Пор.“, „Кресовій друкарні“ (де друкується цей часопис) і в мешканнях ред. комітету з нач. редактором включно. Головно перевела ревізію у ред. Овірського, Денелівної, Богдановичевої, Габрика, Бертонія та Салабуна. Найшли обжигуючий матеріал, що долажує про роботу, кормовану „Обвалом“. Подробиці з огляду на сілство держуть у тайні.

Чотири арештовані на волі.

Радна палата карного суду ухвалила випустити на волю студ. політехніки Жултовського та Косіньського, монтера Шпца й асеккур. урядовця Ваєра, бо устійнено, що в критичний місьи найшлися припадково.

Демонстрації.

В четвер околє 9. год. веч. повторилися вуличні демонстрації акад. молоді. Кількасот енд. молоді перейшло вулицями міста від Акад. Дому при вул. Лозіньського під ратун і старалися дістати під будинок лат. єпископату при вул. Чарницького. Поліція розігнала студентів. Дрібні гуртки студентів бичими хідниками дісталися під єпископат, де вибрали делегацію до дух. влади. З єпископату вертали вул. Чарницького і Підваллям на Бернардинську пл. і розійшлися спокійно. На вул. Руській вибили шибі.

Мекдональд їде у Женеву.

З Львонду прийшли вісти, що Мекдональд виїждить у Женеву на вереснєву сесію Ліги Націй, щоби особисто дошпильнувати справи розвобрення й одержати в тій матерії конкретні висідки.

Рада Ліги Націй.

Дня 6. червня зібралася Рада Ліги Націй в характері неофіц. комітету під проводом яп. дел. Адаці і авіакомилася а рапортами комітету з-ох в справі меншостей.

НОВИНКИ

— Зайняття „Діла“. Вчорашнє число „Діла“ зайняло Старство Гродське за кінцевий уступ статті п. н. „Корпорантські войовники“. Це вже 15-та а черга конфіската „Діла“ в цьому році.

— Заборона зеленосвяточної збірки. Цього року відмовили всі три скідогалицькі воевідства дозволу на переведення організованої збірки на Товариство Охорони Воєнних Могила та Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові. Мотиви відмови — перетягнення населення ріжними збірками та і те, що збірку ділали оба Товариства. Минулого року не вважало цього за перепону відносно воевідства. Тому цього року не буде збірки на лісти. Обов'язком громадян, товариств, інституцій і економічних установ надіслати свою жертву на оба товариства чеками, які будуть розіслані а усіма часописами.

— Не дивуйтесь погоді. Із Нью-Йорку присилають нам звістку, яка має розважити всіх, що проклинають температуру зовсім невідповідну на місьці з таким гарним іменем. А саме цього поведілка був там найхолодніший черанєвий день, який памятає метеорологічне тамошнє бюро. У Бостоні було ще страшніше: впав сніг, правдивий сніг Два дні раніше кілька осіб в-

мерло там від соняшного удару. З ріжних амеріканських сіл прийшли звістки про морози. Якби ми дали ці звістки до „Дивогляди“ то не один читач заявив би, що після того всього, що природа вигадує від якогось часу, у них нема нічого дивного.

— У добі цензури. Литовський уряд відобра почтовий дебіт таким часописам: „Берлінер Тагеблат“ і „Piraeus Rundschau“, „Foschne Zeitung“ не має права аступу вже від довгого часу.

— Засуд на правника Шлера. Розправа проти письменника, історика мистецтва, велико-власника, ще й правника „Розбійників“ — Гайхен-Руссурма закінчена. Сілство ствердило, що обвинувачений таки хотів ошукати то варство обезпечення, щоби поправити свої матеріальні клопоти і підложив у пакет замкнє шнура перел аздаку миш. Лікарі не найшли а ньому ніяких ознак ненормальности. Тому він заплатить 100.000 марок кари, або посидить місяць у в'язниці.

— Учителі на військовій вправі. На 8 тижнів підуть на військові вправи від 5. липня до 25. серпня народні вчителі, уроджені а 1900 і 1905, ачислені до резерву.

— Велитень прокинувся. Дрімучий, досі не-вигорілий Везувій пригадав знову про своє існування нещасливим мешканцям найблизької своєї околиці. Від двох днів блюває він кичучо явлю, що розливається на 20 метрів ширини. Села Терцінго та Барре евакуовані. Залізниця, що їде під збічам вулькану ось-ось може бути залита. Віале дель Інферно вже зантєне камінням і жужелицею.

— Крізи театрів. Майже всі міські театри а Польщі, це дорогий спорт, який оплачують фонди поодиноких міст з податків населення, що здебільша не відчуває навіть потреби театру. Ось нові дві звістки про фінансові клопоти театру а Лодзі та Катовицях. Актори а Лодзі не мають пенсій, бо пенсії обложєні арештом за неоплачені емеритальне обезпечення та Касу Хорих. У Катовицях скарб наклав арешт на магістратську субвенцію для театру, бо дирекція театру винна за доходовий податок гарну суму 60.000 зол. Як бачимо, бухгалтерія ведена зразково!

— Дипломат з темпераментом. Новий Італійський амбасадор у Польщі, Франклін Мартін, приїхав до Варшави передати від свого уряду президентові Польщі грамоти свого уповноваження. До цієї церемонії привів він усе, що треба: одяг, промову, валізи, з виймком одної дрібниці — грамоти свого уповноваження. Тому в останній мент порадили йому залатати цю прикру помилку формально і передати порожню запечатану коперту.

— Ріжні вістки. У Львонні закінчила свій зізд „Міжнародна Радіофонічна Унія“, рішавши притягнути до своєї організації всі державні та приватні союзи. — Міністерство почт у Парижі погрожує своїм урядовцям, що коли вони піchnуть свій страйк, організований від впливом професійних комуністичних організацій, тоді уряд прииорить до них найтяжшу кару. — У малярськїм місті Нїредьгаза вибухав а школах своєрідна епідемія названа „мітеросторія“: дітям випадає водосся, а голова вкривається лишадям; лікарі не а силі а нею боротись. — Відєньська преса повідомляє про велике банкруцтво відомого мільонера та фінансиста Кастіліоне. — З нагоди порозуміння Італійського уряду з Ватиканом складуть оліяну галузку на могилі великого дипломата Кавурі. — Румунська Академія вибрала своїм членом-кореспондентом проф. унів. у Загребі Петра Скока, югославянину, спеціаліста від румунської фізіології. — У польськїм містечку Гочалковіце, жінка одного інжніира з Бельська, вродила дитину в авті, заки доїхала з одного місьи на друге. — У Парижі радить кіновий конгрес при співучасті 17 держав і радить, як охоронитись перед американською конкуренцією.

— Згукова фільма а Америці. Цього тижня Берлін оглядав першу згукову фільму прислану а Америці. Був це сензаційний день, після довгої попередньої боротьби за кошта її авіації з американськими підприємцями. Виставляв її песу „Видючий дурень“ а Ол. Джонсоном Песа була а технічного погляді зразкова: співи, музика, розмови — все прегарне, як живе. Тільки сям сюжет і його обрібка мало кого адоволяла. Почувалося крам, призначений для широкої невибагливої маси, сильно підолодженний.

— Спорт, гігієна і мораль. Крім останніх авборів ведеться а Англії дискусія ще над другою важною справою — чи можна грати в ситікку (tenis) а голими ногами? Є це одне із тих спортових питань, які виринають щє сезону на сторінках англійської преси, яка, як відомо, цікавиться спортом не менше як поаітикою. Питав-

ни ускладнені настільки, що „Голі ноги“ торкаються жіноцтва, а не мушини. Від кількох літ увійшла зовсім інша мода. Згідно із загальною модою жінки підчас гри носили якнайкоротші спіднички, якнайбільше вирізані блузки і то навіть без рукавів. При руханні, легкій атлетиці, гребні, плаванні реформа йшла ще далі. Одним із головних аргументів цієї реформи була гігієна, щоб до тіла мало якнайбільше доступу сонця. Тимчасом тепер чуємо про реакцію на цю гігієну. Жіноцтва кажуть підчас гри в ситківку вибрати панчохи. Так каже мораль проти гігієни. Підчас біганини, ще й у вітровий день, жінки спіднички пов'язують заздалеку небезпечно, а досвід мішаний гри в ситківку (мушини та жінки) доводить, що така небезпека не приносить користі моралі. Одним словом у мент, коли консервативна партія у Англії програвала у політиці, консервативні погляди виграють на спортивних майдані. Добре, що вплив Англії до нас не доходить. У нас гратимуть надалі в ситківку, а м'яч, а навіть рамки як і досі, хто півголий, хто півубраний. А це прецінь одно і те саме.

— Російський художній театр у Львові. 9-го червня в салі Лисенка при вул. Шашкевича почали свої вистави трупа нового російського театру „Бі-Ба-Бо“, під дирекцією відомого артиста петроградської сцени Андреева-Трельського. Головна увага приділена на артистці О. Вігоровій, бувшій примардонні київських театрів. „Бі-Ба-Бо“ — артистична сценка в роді варшавського „Кві про Кво“, а на зразок перших театрів цього типу створених російськими режисерами „Летучої Миші“, а Москві „Синьої Птиці“ з Бєраніа і Троїцького театру в Петрограді. Театр має власний хор, власну оркестру і власний базетик. Раніше можна купувати білети в крамниці Сайфарта, вул. Академічна 6.

— Конкурс на прийняття кандидатів до гр.-кат. Духовної Семінарії у Львові на акад. рік 1929/30. Подання вносити до Митрополитичного Ординаріату до 1. серпня 1929 і долучити 1) свідоцтво хрещення і миропомазання, 2) свідоцтво зрілості і всі гімназійні свідоцтва, 3) свідоцтво моральності від Уряду парохіяльного вгладно деканального, 4) заяву родичів чи опікунів, що будуть складати оплату по 8 доларів місячно за удержання, 5) точний опис життя, в якому подати, де кандидат перебував і чим трудився від матури досі і заяву, чи задумує прийняти свячення в жонатому, чи безженному стані та чи готов посягнутися місійній праці в Канаді. Примічається, що вписове на Богословську Академію вносить 2 долари, а такса 3 долари за семестер. 2167 1-2

3 судової салі.

Обв. Агатон Добрянський перед судом присяглих.

В четвер 6. червня ц. р. почалася розправа обв. Добрянського перед судом присяглих у Львові. Прокуратура обвинувачує його за злочин головної зради і проступку по думці §§ 58, 59 і 305 к. з. Розправа відбувається у малій салі (бо велика переповнена і за процесу проти обв. Ілж. Павловича), яку виповнила публіка по березі.

Розправу проводить як предс. ради. Ангельський. Водуть ради. Міхале і Згуральський. Обвинувачує прокуратор зі Золочева Блонський. Бороновіт посол д-р Степан Біляк.

Обв. Агатон Добрянський дістав аж два акти обвинувачення. Один від прокуратури в Золочеві за свою промову на святі М. Шашкевича на горі в Підлясі, другий від прокуратури в Стрию за свою промову на горі Маківці біля Гуха.

Обв. акти обвинувачення, побудовані на висловах і реченнях, які він мав сказати, як заявив акт обвинувачення в своїх темпераментних промовах, виголошених принагідно на святі М. Шашкевича на горі в Підлясі і на горі Маківці. З тих висловів першої промови обв. Агатона Добрянського пробивається, як каже акт обвинувачення, велика ненависть до польської держави, наклепування українського народу до домашньої війни в Польщі і до відорвання українських земель від Польщі. Далі акт обвинувачення наводить марканти і проречисті, на думку прокуратора, вислови і цілі речення з промови обв. Добрянського, виголошеної на Маркіянівм святі в дні 5. серпня 1928 р. у Підлясі.

Ось вони: „Український Народ! Витая в нас імені українських січових стрільців і формаций УГА... Між вами знаходяться і такі, що йшли в рядях з наплечниками, яких веда у бія одна думка і сильна воля здобути волю України. Але не повелось здобути волю України. Проте до виборення незалежності українському народові доведеться пройти три етапи: 1) Українського національного освідомлення нацирних

верста українського народу, якого вже dokonano. 2) Збройної боротьби, яку мусить вестити український народ, щоб відрати свої кайдани. 3) Зединення вільного українського народу в одну сильну, незалежну, українську державу апід чотирьох (заборів) займанщин“. — Тому то мав обв. Добрянський відважитися до присутньої молоді організованої в „Лугах“ і „Соколах“ так: „Організуйтеся і зростаєте в силу. Будьте готові, бо хвилина чину недалеко!...“

При кінці своєї промови мав обв. Добрянський, каже акт обвинувачення, висказати ще побажання, „щоб найбаччі роковини Маркіянового свята тут, на підляській горі, відбулися при участі соток тисяч українців, але вже у вільній, сооброній і незалежній Україні“.

З цих кінцевих слів промови, обв. Добрянського, заключає прокуратор, що обв. Добрянський звинувачивав до організування збройного виступу, якого хвилина вже недалека. Ті вислови промови обв. Добрянського астигнали собі добре присутні на святі представники поліції і повідомили про це свою вищу владу, опісля донесли прокураторові, який знайшов всі знамена злочину головної зради держави і підтягнув їх під приписи §§ 58 і 59 к. з.

Другий акт обвинувачення прокуратури в Стрию наводить такі кінцеві слова з промови обв. Добрянського, яку він виголосив принагідно на горі Маківці біля Гуха в дні 28. липня 1928 р. перед великою скількістю людей: „Український народ повинен шанувати і високо цінити власну присягу, а скинути, ламати і топтати чужу і вимушену присягу“. Тим допустився, на думку прокуратора, проступку наклепування до неморальних ачнків по думці § 305 к. з.

Переслуханий обв. Агатон Добрянський заперечив свою вину і з холоднокрівністю збивав тези акту обвинувачення, переходячи по черзі всі закиди акту обвинувачення.

Обв. Добрянський заявив, що головне вістря його промови на Маркіянівм святі звернене було проти насильства комуністів і більшовиків, яких з цілою душою ненавидить, бо в їх черезвичайній страті своє здоров'я. Про Польщу і польсько-українські відносини на терені східних земель Польщі не згадав ні одним словечком, чого не твердить навіть сторожі публічного спокою в своїх зізнаннях. Зазначує, що безпосередньо причиною його промови, була розмова на Маркіянівм святі з кількома людьми, крайньо лівого світогляду. Далі каже, що на початку своєї промови гостро згадав священство з тої причини, що його представників було дуже мало на святі свідця Маркіяна і висловив побажання, щоб їх було більше на найближчому святі Маркіяна. Запевняє, що присутніх людей повтав лише від українських січових стрільців, бо сам ним був від першого дня їх сформування аж до 1920 р. Тому, як здисциплінований старшина, не міг витати присутніх людей в імені „Формаций УГА“, не маючи до того ніякого навіть морального мандату і внаслідок які ріжничі заходили між УСС-ами і УГА. Каже, що про ніякі етапи в своїй промові цілком не згадував. Молоді, організовані в „Лугах“ і „Соколах“ абсолютно не наклепував до чину, як це закидає йому акт обвинувачення, лише заохочував їх до культурно-освітньої організаційної праці над собою, визнаючи при тій нагоді батьків, аби вони не ставили ніяких перешкод своїм дітям при вступі до руханково-пожарничих товариств, які відтягають молодь від деморалізації по коршмах.

Щодо вислову в своїй промові на Маківці, то запевняє, що не наклепував цілком присутніх до лонання присяги супроти Польщі, але ствердив лише сумний факт, що українці вірні присязі, яку зложили австрійському пісареві, дуже завелися, бо лише покрили своїми буйними головами землю без ніякої користі для свого народу.

Зізнання свідків.

Переслуханий під присягою свідки прокуратури самі поліції, як св. Петро Мориуль, Казимир Герчук, староста Йосиф Яковський зі Золочева піддержували в цілій основі тези акту обвинувачення і наводили в своїх зізнаннях навіть вислови з розмови обв. Добрянського. На питання обв. д-ра Степана Біляка, щоб ці вислови сказали по українськи, словами обвинуваченого, свідки записували, що розуміють українську мову дуже добре, але такі по українськи не зачитували ніодного слова.

Знова свідки, як Марко Чууман, Микола Ващик, д-р Теодор Вальо і св. Амброзій Березовський зізнали під присягою, що обв. Добрянський не лише не клякав присутніх людей, а головню молодь до „чину“, але закликав всіх до культурно-освітньої праці, економічної і організаційної праці над собою.

Далі свідки Болеслав Журавич, Блажей Калат і Станіслав Дражинський, всі підінали а Гуха під присягою піддержували тези акту обвинувачення і нічого цікавого до розправи не внесли.

На тому перервано розправу до завтра.

На маргінесі Зіду „Рідної Школи“.

Від посла д-ра Осипа Корута дістаємо таке письмо: Прому в найближчим часі Вашого Часопису надрукувати слідуюче спростування: У „Діло“ з дня 24. травня ц. р. поміщено статтю під пошимим наголовком п. посла Струтинського, в якій він між іншим, розповідючи про перебіг Загального Зіду „Рідної Школи“, помістив також такий уступ: „Зіраз на вступі один з делегатів (д-р Венгльовський з Борщова) подав до прилюдного відома заяву одного з лідерів соц.-рад. партії про необхідність розбиття Зіду“. Отже супроти того, що — як я довідався — д-р Венгльовський у тій своїй промові на Загальнім Зіді „Р. Ш.“ назвав мене, як того „лідера соц.-рад. партії“, котрий йому мав заявляти про необхідність розбиття Зіду, стверджую, що заява д-ра Венгльовського є несправдливою в цілій своїй основі. Натомість правдою є, що я йому ніколи не складав жадної заяви подібного змісту як необхідність розбиття Загального Зіду „Р. Ш.“ і то ні як своєї власної думки, ні як думки чи постанови Української Соціалістично-Радикальної Партії, тому що такої думки чи постанови загалом не було. Всяке протилежне твердження д-ра Венгльовського є взяте з воздуха. Вправді дня 20. травня, цебто в день Загального Зіду „Р. Ш.“ стрінув мене припадково в „Народній Гостинниці“ д-р Венгльовський у товаристві о. Комаринського з Городенки, і тут д-р Венгльовський, накидуючись мені зі своїми балаками про Зід „Р. Ш.“, хотів очевидно виявити мою думку про Загальний Зід та про тактику опозиції на ньому, однак на всі його випитування про цю справу сказав я йому, що я не є делегатом на Загальний Збір, що отже безпосередньо цю справу не заінтересований та що хіба можна догадатися про перебіг Загальних Зборів, коли на них є поставлена зміна статуту, проти котрої виступає навіть „Діло“. Така була справді наша розмова про ту справу, бо поза тим оба панове тільки вихваляли д-ра В. Касиняна в Городенці, як дуже порядну людину. Дуже дивно, як д-р Венгльовський має наготові заяву лідерів партії, яких вони ніколи не складали. Оцінку того рода поступовання оставляю громадянству. В Богородчанах, дня 29. травня 1929.

Д-р Осип Корут.

З „Рідної Школи“.

Свято Молоді львівських шкіл і захоронок „Рідної Школи“.

В цілі заінтересування широким колом українського громадянства на полі фізичного виховання молоді, організує „Рідна Школа“ Свято Молоді, в якому візьмуть участь ученики й учениці всіх львівських шкіл, захоронок і виховних заведень „Рідної Школи“.

Це свято відбувається в неділю дня 9. червня ц. р. на площі Сокола-Батька у Львові. Воно зіллюструє дотеперішні досягнення в ділянці фізичного виховання на терені шкільництва у нашому столичному місті.

Завдяки заходам управ наших рідношкільних заведень — поставлено справу фізичного виховання на відповідному ступні, тому програма свята є дуже різноманітна й багата.

Показові лекції, гімнастична твєрді нашої літери, аматини у грах і забав, продукції гуртового співу, заохотять без сумніву не тільки різну шкільну молодь, але також і українське громадянство, що розуміє вагу фізичного виховання молоді у відродженні українського народу до участі в цьому святі.

Тому надіємося, що всі підуть на це свято, а масовою участю не тільки морально але й матеріально піддержать „Рідну Школу“ в її аматиних за збереження душі української дитини перед впливами чужомовної культури.

Дописи.

ЛУЦЬК. (Ветеринарні курси). Луцька філія „Сільського Господаря“ влаштувала ветеринарні курси, які тривали від 27. травня до 1. червня включно (6 днів). У курсах взяло 14 осіб: з Луцького повіту — 9, Дукавського — 3, Ковельського і Я. Кременьківського — 1. Курси відкрила рада філії, від імені якої вітали курсантів голова В. Островський і член ради дир. О. Ковалевський. Викладали

ветерин. лікар д-р Д. Миколаєвич зі Львова й агроном філії інж. Ів. Ривавий. Крім цього прочитали по одній лекції голова В. Островський про господарський розвиток і члени ради: п. інсп. Кобилянський про значіння кооперації в господарській розбудові й п. Ковалевський — про ошадність у сіл.-господарстві й забезпечення майна, в тому числі й худоби. Наука відбувалася щодня від 8 год. вранці до 3 по пол. 1. сільня переведено іспит у присутності ради філії, при чому слухачі давали дуже добрі відповіді. Всі вони одержали свідоцтва про прослухання курсів. Акт іспитів доцтва про прослухання курсів, який закликав закінчивши промовлення одержаного знання курсантів до поповнення одержаного знання шляхом читання відповідних книжок і до уділення цих знань братам-хліборобам. Від імени курсантів дякував раді й лекторам селянин Ст. Макарчук. На бажання курсантів зроблено спільну фотографічну знімку членів ради, лекторів і курсантів. — 16. червня Рада філії скликала конференцію рад усіх своїх 17 кружків для заслухання справоздань і обмірковування дальшої праці.

РОГАТИНЩИНА. (На культурному фронті). Культурно-освітні і рідношлюбні життя у нас доводило штикується. Вправді інформуються наші центральні про широкі діяльність і розмах повітових і сільських українських установ, та в дійсності не все відповідає правді. От візьмем останній бурлявий загальний з'їзд „Рідної Школи“ у Львові. Є він яскравим показником нездорових відносин у краю. На з'їзд приїжджають делегати провінціальних Кружків „Р. Школи“. Кружки ці звичайно існують тільки на папері; дійсних членів з вкладками нема. І ті Кружки висилають на Загальні З'їзди — повітові чи краєві — делегатів, що з рідношлюбними справами нічого не мають спільного, делегатів, що в мутній воді хотілиб довести рибуку для своїх кригних інтересів. Наприклад у рогатинській повіті є Кружки, що від початків свого існування не скликають Загальних Зборів а вкладають ніхто не складає. Коли зверталося на це увагу голові одного з таких кружків, то він заявив, що в Рогатинщині всюди те саме. Але делегата на Загальний З'їзд цей Кружок вислав. Яким правом, питаю? Розуміється з такого титулу явившись на Загальному З'їзді делегати від численних інших Кружків і звідси отсей прикрий вислід З'їзду. Тому необхідним є перевірити всі Кружки в краю і то від Гол. Управи та її сил, бо часами повітова організація така сама — як згаданий Кружок. По провіренні фактичного стану на місцях, слід зробити все, щоб такі нездорові відносини уздоровити, а тоді слідуючий З'їзд „Рідної Школи“ буде мати цілком відмінний характер від цьогорічного.

Член „Рідної Школи“.

БУРШТИНЩИНА. (Організаційний рух.)

В неділю дня 19-го травня ц. р. відбулося по-

сольське справоздавче віче в Мартиніві Новім рогатинського повіту. У вічу издали громадну участь селяни з Мартинова Старого і Нового, Тенетинки, Суботова, Вигівки і Сівки Войни-Львівської. Звіт за діяльності Української Парляментарної Репрезентації здав посол Степан Кузик. На вічу було присутніх 11 поліцаїв а постерунків Букачівці і Бурштині. Слід зазначити, що вічем були дуже зацікавлені жінки, бо мала прибути сенаторка Олена Кисі-Кисляк, яка одначе наслідком недуги не приїхала. Віче мало вразу відбутися під годин небом, та коли став падати рясний дощ і посол Кузик почав промовляти в хаті, тоді представник влади, новопризначений староста п. Бальмені зажадав, щоб віче відбувалося під годин небом, бо в противному разі він віче розваже, але остаточно дався якось переконати, що не має рації. Місцеве „лишиспособне військо“ було чомусь сконсигноване, але не мало нагоди виказати своїй муштровій справності, бо віче відбувалося зовсім спокійно. Віче покінчилося ухваленням повного довіря Українській Парляментарній Репрезентації за дотеперішню діяльність та відспівання національного гімну.

Зі спортивного життя.

Легкоатлетичні змагання спорт. клубів львівського округу.

Подаємо до відома, що в суботу дня 8. червня ц. р. в год. 5. по пол. і в неділю дня 9. червня в год. 8-30 рано відбудуться на площі „Сокола-Батка“ легкоатлетичні змагання спортивних клубів львівського округу.

Програма змагань: I. жінки: біг на 60 м., скок в даль і в гору, мет диском, ратищем і кулею; II. мушні: біги на 100, 200, 400, 800 і 1500 м., скоки в даль, в гору і жердкою, диск, ратище, куля, гірці 4 × 100 м.

Рада У. С. С.

З діяльності У. С. К. „Беркут“ в Перемишлі.

Спортивний сезон почав Клуб так, як кожного року дня 30. березня спортоворуханковий вечером.

Дня 28. квітня розіграла дружина копального м'яча Клубу в Радимні змагання з тамошньою дружиною „Сокул“ з вислідом 0 : 2, в користь дружини „Сокул“.

В понеділок, дня 6. травня ц. р. відбулися змагання в копаному м'ячі з новооснованим У. С. К. „Лев“, з вислідом 6 : 1 в користь „Беркут-а“.

Цьогож дня відбувся біг навпростець на 2 і пів км. з такими осягами: I. Сало „Беркут“ 3 : 53, II. Грициляк 20 м. за I. „Лев“, III. Ступак „Лев“, IV. Музика „Беркут“. До бігу ставало 12 змагунів.

На день 2 червня приготується День Українського Спортівця.

Нові книжки й журнали.

Літературно-Науковий Вістник. Річник XXVIII. Книжка VI. за червень. Львів, 1929. Зміст: Ол. Бабій: Нічце; Весняне; Л. Ромей: Арсенів Карл; Улас Самчук: Мадонна цв'ітучого саду; Л. Мосендз: Гірський сонет; Ю. Косач: Кінець отамана Козира; Москальшчина; Джон Голсворті: Два погляди; І. Розвадовський: За кратами чревичайки; Ар. Кара: Усобиці; Юр. Коляра: Спогади юнацьких днів; Е. Ю. Пеленський: Старі поети нової доби; М. Рильський: Буває день; А. де Моні: Пульс доби; Проф. О. Мицюк: Недуга сільської Франції; М. Доленго: Останні дні; Е. Емех: Бартлет: Російська загадка; М. Богданович: Пугач; Д. Донцов: Жанна д'Арк; Ст. Чижович: Із поїздки на Україну; Киричівський: Постаті римлянок в останні часи республіки; О. З.: Жіночі конгреси; Жіночі фахові школи; I. М. П.: Кооператива „Українське народне мистецтво“; Ріжні вісти; Спорт плавання; Нові книжки; Моді; Ручні роботи; Д-р С. Парфанович: Гігієна жінки; Приписи; Практичні поради; Жертви на пам'ятник М. Пріминої, Гарін: Діточі літа Тьомі; Ілюстрації.

„Нова Хата“, журнал для плекання домашньої культури. Виходить раз у місяць. Рік V. Ч. 7. Львів, червень 1929. Зміст: А. Зарембський: Подільська кераміка; А. Т.: Кілька слів про Жанну д'Арк; Ст. Чижович: Із поїздки на Україну; Киричівський: Постаті римлянок в останні часи республіки; О. З.: Жіночі конгреси; Жіночі фахові школи; I. М. П.: Кооператива „Українське народне мистецтво“; Ріжні вісти; Спорт плавання; Нові книжки; Моді; Ручні роботи; Д-р С. Парфанович: Гігієна жінки; Приписи; Практичні поради; Жертви на пам'ятник М. Пріминої, Гарін: Діточі літа Тьомі; Ілюстрації.

„Катальог“ другої вистави українського мистецького гуртка „Спокій“. Варшава, травень 1929. Видане на гарному папері з репродукціями образів. Форм. 8°.

Жертви на оселю робітників пера.

Виказ ч. 21.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка“ зложили дальше на оселю українських робітників пера в Ямні: 363) Іван Чернявський, Коломия 25 зол., 364) Теодозій Будзинський, Добромиль 20 зол., 365) д-р Микола Миколайчук, Надвірна 10 зол., 366) д-р Петро Войтович, Перемишль 10 зол., 367) о. Ю. Боберський, Яблоня 3 зол., 368) Осип Марків, Станіславів 10 зол., 369) д-р Петро Редяк, Косів 10 зол., 370) д-р Володимир Ривак, Львів 10 зол., 371) Микола Граб, Брюсель 10 белг. франк. і кличе на таку суму: А. Куценка, М. Петровича, Дм. Андрієвського та О. Олексюка, всіх у Брюселі, 372) Богдан Загайкевич, Перемишль 5 зол.

Жертви проситесь пересилати і складати в Земельнім Банку, Львів, Словацького 14, або в Адміністрації „Діла“, Львів, Ринок 10, II. пов.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський театр:
П'ятниця 7-го, г. 7-30 веч. „Сиза призначення“.

Субота 8-го, г. 7-30 веч. „Барон Кі-вель“ оперетка (прем'єра).

Малый театр:

П'ятниця 7-го, г. 7-30 веч. „Сильвія купує собі мужа“, комедія А. Енгса (прем'єра).

Субота 8-го, г. 7-30 веч. „Сильвія купує собі мужа“.

Кіна.

„Аполло“: „Одна ніч у Лондоні“.

„Козакесум“: „Вояк і шакалі“ (Рінгінгін) і дві комедії.

„Лев“: „В ампартових вігтах“ (Біза) Дов. і 1001 пригода“.

„Льва“: „Пісний таз“ (уці серії).

„Марусяшка“: „Підваліе човно“.

„Оаз“: „Торедорова любка“ (Дольорес дель Ріо).

„Палац“: „Любов дичини з жинзгоду“ (Нестерина Фіфі).

„Пан“: „Переліняло“ Запольської.

„Пасаж“: „Під маскою бандита“ (Том Міс) і Гомонів тиждень.

„Утіла“: „Людина з випушеною“ (Конрад Вайт).

„Фатаморган“: „Богині сповус“ і „13 година“ (Дж. Бернор).

„Химера“: „Венера за параваном“.

Програма радіо.

Субота 8-го.

Льондон (318). 22-35. Радіокабаре. Париж (1744). 21-15. Популярний концерт.

Берлін (3754). 9-30. Легка музика. Відень (3199). 17-30. Камерний концерт 20-00. Концерт Академії Шубертівського Союзу

Кенігсверггаузен (1618,3). 21-00. Сирпша і фортепіано.

Давентрі 452,3 22-00. Симфонічний концерт з Бірмінгем.

Рим 443,5. 21-00. Військова музика. Міліно (304,2). 20-30. Музична вечірка.

Ленінград (1600). 19-00. Опера або оперетка.

Москва (825). 18-00. Сільський концерт.

Харків (1680). 17-00. Камерний концерт.

Київ (775). 20-00. Концерт з Філармонії.

Прага (313,2). 20-00. Симфонічний російський концерт.

Варшава (1395,1). 20-30. Популярний концерт; оркестра Філармонії.

Познань (339,8). 10-15. Музична інтерлюдія; мандоліністи.

Лянгенберг (462,2). 10-00. Вечір пісень.

Будапешт (545). 21-15. Симфонічний концерт і танцювальна музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Замість квітів на домовину б. п. Василь Тихуша, що номер дня 3. VI. ц. р. здохнув інж. Арнольд Фішер в Центробанку хвоту зоз. 4 — на Добродійний Комітет Львівських Економічних Установ. 2176 1-1

Вступні іспити в Приватній жіночій гімназії „Українського Інститута для дівчат“ з повними правами державних гімназій — в Перемишлі — відбудуться: до I. класу дня 28. червня, до класу II-VII дня 27. і 28. червня ц. р. — Зголошення лєй перед іспитом або вчасніше. Учениці гімназії знайдуть приміщення у відрізно узагальненому Інституті Товариства, будинок якого лудитися з гімназією — Управа гімназії. 2169 2-2

Львівська Флі Українського Краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молодю узяткову в неділю дня 9. червня відіт д-ра Олександра Баринського: Нові охорони: виплення проти туберкулози. Шплення проф. Фріда-Льва. Сила „Української Бесіди“ (ауд. Рутонського ч. 22) поч. о год. 12. і по-аудіє. Вступ за добродійними дачками.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПАТІМО високи ціни за золото, бриланти і перли Домбровські-Розважескі, Львів, (Готель Жоржа), ауд. Академічна ч. 2. — Опішка безплатно. 1336 3-2

ПІДЛЮТЕ-КАМЯНЕЦЬ. Від дня 1 липня до винайму динати в уаг-жанина. — Зголошення до дня 13 червня Ольга Чапельська, Дрогобич, ауд. (трій-ска). 2177 1-1

ІНТЕЛІГЕНТНА жінка середній ві-що займеться цілою домашньою різною господарською та кухнєю, посто-кує місяця. — Листи до Адміністрації „Діла“ для Н. Ф. 2175 1-1

ГОДИННИКИ тільки найкращі з б-рини пренційні продає за татко і на рати від десятиліт дт з найкращою стороною звисна фірма Іван Зельтеррайх, Львів, п.а. Малийська ч. 5. 3 (75)

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст веау лєтінкі, серек і жалуа

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

412 Пересвітлення Рентгеном.

Д-р Роман Перфецький

веде свою адвокатську канцелярію

Львів, вул. БЛАХАРСЬКА, 9.

2158 (побіч Ринку)

30Л ПЕРСТЕНЕЦЬ

з 14-парат. золота з рубіном тійка з Б. ГРИНБЕРГ, Сикстуська 4 Т. 38-22